

[Indenrigsministeren.]

er grundlag for at foretage et sådant videregående forskningsarbejde, som jeg på forhånd jo ikke har noget kendskab til. Jeg vil undersøge mulighederne og derefter tage stilling til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Nordqvist til justitsministeren:

„Vil ministeren motivere, hvorfor arbejdsstyrken i politiets efterretningstjeneste — både politifolk og kontordamer — stiger, samt redegøre for, hvad der forstås ved „præventivt“ arbejde, og om efterretningsvæsenets personale selv afgør, hvad der forstås ved „lovlig politisk virksomhed“?“

Skriftlig begrundelse.

I dagspressen er oplyst, at personalet i politiets efterretningstjeneste er stigende, hvilket bekræftes af chefen, politiinspektør Jørgen Skat-Rørdam, der bl. a. meddeler, at personalet i større omfang udfører „præventivt“ arbejde.

På baggrund af regeringens beslutning i 1968 om at ophøre med registrering på grundlag af lovlig politisk virksomhed forekommer en forøgelse af personalet umiddelbart uantagelig, forudsat at efterretningsvæsenet ikke er pålagt nye opgaver.

Justitsministeren (Thestrup): Hr. Nordqvist udtrykker forundring over, at arbejdsstyrken i politiets efterretningstjeneste har været stigende i de senere år, til trods for at regeringen i september 1968 besluttede at ophøre med registrering af danske statsborgere alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed.

Imidlertid vil jeg gerne slå fast, at der reelt ikke er sket nogen forøgelse af efterretningsvæsenets personale i de sidste tre år; ganske vist er normeringen af politifolk og jurister forhøjet fra 68 til 89, men denne stigning skyldes udelukkende, at man på grund af administrative omlægninger har foretaget en overførsel fra de enkelte politikredses normativ til politiets efterretningstjeneste af politifolk, som hele tiden har været beskæftiget med efterretningsarbejde.

For kontorpersonalets vedkommende er der ikke sket nogen ændring i det normerede antal i den nævnte periode.

Allerede under tredje behandling af finanslovsforslaget for 1969-70 nævnte jeg, at beslutningen om begrænsningen i registreringerne ikke ville medføre nogen større nedgang i udgifterne til politiets efterretningstjeneste. Lettelsen i arbejdsbyrden var af meget begrænset betydning, men den har dog været medvirkende til, at senere personaleudvidelser har kunnet undgås.

Der har på næsten alle andre områder af efterretningstjenestens virksomhed været tale om en forøget arbejdsbyrde i de senere år, ligesom det er tilfældet også for politiet i øvrigt. Således er politisk motiverede voldshandlinger og trusler f. eks. mod ambassader og ambassadepersonale og flykappinger taget stærkt til, og også her i landet har vi haft mange eksempler herpå, selv om vi hidtil har været forskånet for de alvorligste udslag.

Også de lovovertrædelser og trusler om lovovertrædelser, der er blevet begået eller fremsat i forbindelse med større demonstrationer især i København i de senere år, medfører uundgåeligt, at der stilles øgede krav til politiet. Politiets og dermed efterretningstjenestens arbejde på disse områder må i stor udstrækning være af forebyggende art. I retsplejeloven er det da også udtrykkeligt angivet, at politiets opgave bl. a. er at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser.

Et eksempel på politiets efterretningstjenestes rent præventive arbejde er den rådgivende virksomhed over for de øvrige statsmyndigheder med hensyn til sikring af bygninger, installationer af forskellig art samt dokumenter, der er af betydning for statens sikkerhed. Også denne virksomhed stiller stadig øgede krav til politiet.

Med hensyn til den sidste del af spørgsmålet kan jeg henvise til min udtalelse under forespørgselsdebatten den 20. november 1969. Jeg gav dengang udtryk for, at vurderingen af, hvad der er rimelig mistanke for ulovlig politisk virksomhed, i første omgang træffes af selve den registrerende myndighed, nemlig efterretningstjenesten. Men i øvrigt fører det såkaldte Wambergudvalg jo tilsyn med politiets efterretningstjenestes